Dissabte 2 de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Lc* 15,1-3.11-32): En aquell temps, se li apropaven tots els publicans i pecadors, per a escoltar-lo [a Jesús]. I els fariseus i els escribes murmuraven, dient: «Aquest acull els pecadors i menja amb ells». Llavors [Jesús] els proposà aquesta paràbola: Un home tenia dos fills. I el més jove va dir al seu pare: “Pare, dona’m la part dels béns que em pertoca”. I els repartí l’herència. No gaires dies després, el fill més jove, reunint-ho tot, se n’anà a un país llunyà, i malbaratà la seva fortuna, vivint luxuriosament. I després d’haver-ho dilapidat tot, hi hagué una gran fam en aquell país, i ell començà a passar necessitat (...). I entrant en si, es deia: “Quants jornalers del meu pare tenen pa en abundància, mentre que jo aquí em moro de fam! M’aixecaré i aniré a casa del meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i davant teu; ja no soc digne de ser anomenat fill teu; tracta’m com a un dels teus jornalers”. I s’aixecà i se n’anà cap al seu pare.

Però, quan encara n’era lluny, el seu pare el veié, es va remoure en les seves entranyes, i corrent, se li tirà al coll, i el besava (...)».

La cristologia implícita en la "Paràbola del fill pròdig"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vatic\à)

Avui llegim, potser, la més bella de les paràboles de Jesús. Té tres protagonistes: els dos germans (el fill "pròdig" i el que restà a casa) i el bon pare. Jesucrist, realment, en aquell moment es trobava davant de dos "germans": cobradors d'impostos i pecadors, d'una banda; fariseus i mestres de la Llei, d'altra banda. Amb les seves paraules, Jesús justificava la seva bondat i acollida envers els pecadors.

Més encara: Jesucrist identifica la seva bondat cap els pecadors amb la bondat del pare de la paràbola. Amb la seva actitud, Jesús esdevé la revelació vivent del qui Ell anomenava el seu "Pare". ¿Com ha mostrat Déu el seu amor misericordiós pels pecadors? Fent morir el Crist per nosaltres "quan encara érem pecadors" (Rm 5,8). Jesús no apareix explícitament en el marc narratiu de la seva paràbola perquè Ell viu identificant-se amb el Pare celestial, tot subratllant l'actitud del Pare en la seva pròpia.

—Jesús, a través de la figura del pare, us veig al bell mig d'aquesta paràbola com la realització concreta de l'obrar patern.